

CHUCHELÁČEK

Ročník 2015

číslo 3

Vydává Obec Chuchelna

Úřední hodiny:

pondělí 8 – 12, 13 – 17 hodin

středa 8 – 12, 13 – 16 hodin

Doručovací a fakturační adresa:

Obec Chuchelna
Chuchelna 269
513 01 Semily

Bankovní spojení:

ČSOB, a. s. 107773716 / 0300

Tel.: 481 622 702

www.chuchelna.cz
obec@chuchelna.cz

datová schránka: ib5bypj

Uzávěrka č. 3/ 2015 byla 24. 8. 2015

Novinky z obce

Vážení čtenáři, opět se s vámi shledáváme na stránkách našeho zpravodaje, abychom vás informovali, co se od posledního veřejného zasedání zastupitelstva změnilo. Rada obce se v tomto období sešla třikrát a ještě jednou se sejde, než se uskuteční třetí letošní zasedání zastupitelstva. Projednali jsme poskytnutí finančních dotací našim spolkům. Jsou to dotace, o kterých zastupitelstvo ví, neboť jsou zahrnuty ve schváleném, popřípadě upraveném rozpočtu obce. Volejbalistům Chuchelna jsme schválili poskytnutí 10.000,- Kč na sportovní vybavení a na uspořádání dvou turnajů v Chuchelně, jedním z nich byla 14. srpna tradiční Noční volejbalová smeč, a schválili jsme dotaci 13.000,- Kč pro SDH Chuchelna na letní soustředění mladých hasičů. Na obě tyto dotace byly uzavřeny příslušné veřejnoprávní smlouvy.

Několikrát jsme projednávali žádost občana Lhoty o změnu dopravního značení, ale rada obce neshledala požadovanou změnu jako odůvodněnou ve shodě s názorem dopravního inspektorátu. Přesto se snažíme hledat cestu, jak problém s rychle jezdícími vozidly na Lhotě vyřešit.

Rovněž opakovaně jsme se vraceli ke smlouvám s firmou Katroservis, a nyní starostu čeká konečné projednání se zástupci Katroservisu a snad i jejich podepsání.

Obec obdržela nabídku od mladého výtvarníka Patrika Rutkovského na restaurování obrazu Nejsvětější Trojice z kapličky na Lhotě. Rada rozhodla práci panu Rutkovskému svěřit, a ten si již na začátku prázdnin dílo převzal.

Byla položena dešťová kanalizace od silnice podél domku manželů Ceé k potoku, práce v hodnotě cca 40 tisíc korun byla zadána firmě HBAPS, s. r. o., která pro Lesy ČR, a. s., stavěla v místě nové břehy potoka.

Obdrželi jsme stížnost od Družstva Kozákov a jednoho soukromého zemědělce na bezohlednost motorkářů, kteří ničí ohradníky na pastvinách a ruší pasoucí se zvířata. Obec bohužel nemá žádnou pravomoc ani možnost, jak proti tomuto jednání zasáhnout. Můžeme pouze apelovat například ve vysílání TV Chuchelna, což jsme učinili.

Vyhlásili jsme druhé kolo výběrového řízení na poskytnutí zápůjček z Fondu rozvoje bydlení. Obec obdržela dvě žádosti, které projednala komise FRB a jejím doporučením se bude zabývat zastupitelstvo v září.

Práce na asfaltování výmolů na cestě směrem na Kamínku byla svěřena firmě TSM, s. r. o. Semily.

Stále řešíme územní studii, která se snad již dostává do závěrečné fáze. K upřesněné verzi, ve které jsou zapracovány připomínky z veřejného projednání, má rada obce ještě výhrady, a ještě máme naplánováno jednání s jednou zájemkyní o výstavbu domku v této lokalitě. Ohledně studie jednání rady obce navštívil jeden občan, který přednesl svoji nabídku spolu s určitými požadavky. Rada obce s ním vše projednala.

V současné době se zabýváme cenami energií, rada obce obdržela nabídku od firmy RWE, ale ještě si necháme zpracovat další.

V souladu s darovací smlouvou, kterou před deseti lety převedl TJ Sokol koupaliště do majetku obce je nyní na pořadu dne zpětný převod na TJ Sokol. TJ Sokol nabídku obce přijal i s požadovaným odkladem o dva roky. Zároveň musí hledat nového nájemce, protože dosavadní podal písemnou výpověď k 31. říjnu letošního roku. Znamená to, že nový nájemce uzavře smlouvu ještě s obcí.

Starosta informoval radu obce o ukončení činnosti Svazku města a obcí Semily, Benešov, Chuchelna – zásobování vodou. Věc bude předložena zastupitelstvu.

Rada obce projednala a určila nové ceny půjčovního za náradí – vždy s obsluhou. Ceny jsou nově a s okamžitou platností stanoveny takto:

Sekání trávy pro seniory	150,- Kč/h
Sekání trávy pro ostatní	250,- Kč/h
Práce s vibrační deskou	300,- Kč/den + 100,- Kč/h obsluhy

Rada byla informována, že ČEZ vyměňuje sloupy elektrického vedení z Palučin do Dol, tím obci vznikla nutnost vyměnit i své vedení pro veřejné osvětlení. Práce již byly zadány.

Obdrželi jsme také nabídku od firmy Efektivní osvětlování na kompletní renovaci veřejného osvětlení, která by se postupně v průběhu cca 8 let zaplatila z úspor za elektrickou energii. Rada obce se bude nabídkou podrobně zabývat. Bylo by to zřejmě schůdné řešení, jak bez bankovního úvěru obnovit již notně zchátralý systém veřejného osvětlení.

Zhodnotili jsme závody „Kozákov Challenge“, které proběhly poslední červencový týden. Ocenili jsme perfektně zvládnutou organizaci, a vážíme si toho, že v naší obci probíhá takto významná sportovní akce – závod série světového poháru ve sjezdu na longboardech. Závodů se každoročně zúčastňují stovky sportovců z celého světa a velké množství diváků.

Znovu jsme se museli vrátit k plánované rekonstrukci cesty na Komárově k roubenkám, ale protože nám schází souhlas jednoho občana s položením jednotné kanalizace v krátkých úsecích jeho dvou pozemků, nemůže být akce zahájena. Bez odvodnění s důkladným zaústěním cestu budovat nelze. Stavba je jinak administrativně připravená.

Vážení čtenáři, jako obvykle vás zveme na zasedání zastupitelstva, kde se můžete dozvědět o dění v naší obci mnohem více.

Rada obce

Spolek pro obnovu venkova ČR
Svaz měst a obcí ČR
Ministerstvo pro místní rozvoj ČR
Ministerstvo zemědělství ČR
Liberecký kraj

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

uděluji

Obci Chuchelna

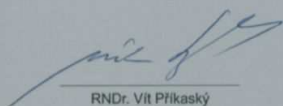
OCENĚNÍ

v krajském kole soutěže

VESNICE ROKU 2015

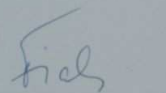
v Programu obnovy venkova

ZA ROZVOJ VENKOVA

RNDr. Vít Přikaský

člen rady kraje, řízení
resortu hospodářského a regionálního rozvoje,
evropských projektů a rozvoje venkova

Milan Fiala

předseda hodnotitelské komise

VESNICE ROKU

V letošním roce se obec Chuchelna po dlouhých letech přihlásila do soutěže „Vesnice roku“. K přihlášce jsme připravili obsáhlý mnohastránkový materiál, ve kterém jsme podrobně popsali obec Chuchelnu ze všech myslitelných aspektů, zaplatili jsme přihlašovací poplatek, a pak už se jen těšili na příjezd hodnotící komise. Ta se dostavila v počtu devíti členů jednoho červnového rána. Komise se skládala ze zástupců Libereckého kraje, několika ministerstev, představitele loňské vítězné obce atd. Pro nás měli vymezený čas přesně dvě hodiny. Na prezentaci obce před komisí se podíleli četní dobrovolníci, kteří pomohli nejen s občerstvením, ale hlavně s předvedením obce, žijící bohatým společenským životem. Členové komise si postupně prohlédli všechna významná místa v Chuchelně. Na hřišti jsme komisi seznámili s tím, jak zhruba probíhá naše každoroční pouť – dobrovolníci pro tuto příležitost otevřeli i střelnici a svezli je také mašinkou. Uplynutím přesně 120 minut se s námi komise rozloučila a pokračovala do další soutěžící obce.

V této rychlosti se vše nedalo stihnout a pojmout do hloubky, přesto se mimo jiné podařilo představit činnost všech zdejších spolků. Ještě jednou touto cestou děkujeme všem, kteří se o úspěšnou reprezentaci Chuchelny zasloužili.

V letošním ročníku soutěže „Vesnice roku“ poměřovalo síly celkem 15 obcí Libereckého kraje, a mezi touto konkurencí se Chuchelna rozhodně neztratila – obdrželi jsme ocenění „Rozvoj venkova“. Tato cena nás samozřejmě těší, navíc je spojena se zajímavou finanční odměnou, a sice 150 tisíc korun. Blahopřejeme celkovému vítězi – obci Mříčná, která postoupila do celostátního kola.

Veřejné zasedání zastupitelstva obce Chuchelna

**se uskuteční ve čtvrtek 10. září 2015 od 19,30 hodin
v zasedací místnosti OÚ Chuchelna**

Program:

- 1) zpráva o činnosti rady obce**
- 2) zpráva o hospodaření do 31. 8. 2015**
- 3) komise FRB – návrh na poskytnutí zápůjček**
- 4) rozpočtové opatření č. 2/2015**
- 5) zprávy výborů – finančního a kontrolního**
- 6) zpráva komise sociální**
- 7) různé**
- 8) usnesení, závěr**

**Občerstvení zajištěno, dopravu z Komárova a Lhoty organizujeme
osobními auty od 19,10 hodin – čekejte u autobusových zastávek**

Srdečně zveme členy zastupitelstva a všechny občany

POSLEDNÍ LETOŠNÍ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA SE USKUTEČNÍ 10. PROSINCE OD 19,30 HODIN

SOKOLOVÉ, HASIČI A MYSLIVCI
POŘADAJÍ
CHUCHELSKÉ SPOLKOVÉ POSVÍCENÍ

MYSLIVECKÁ KUCHYNĚ

V SOKOLOVNĚ V CHUCHELNĚ
V SOBOTU 26. ZÁŘÍ 2015
PRODEJ JÍDEL OD 11.00 HODIN

OBČERSTVENÍ – KÁVA, ČAJ,
LIMO, PIVO, VÍNO, ...

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ JUBILEA V ČERVNU, ČERVENCI A SRPNU 2015:

85 let	Věra Kupková
84 let	Věnceslava Babková Ladislav Láška
83 let	Robert Hůlek
82 let	Zdenka Bažantová Marie Fajxová
81 let	Věra Zdrůbková Jiří Skrbek
80 let	Jaroslav Pícek Zdeňka Bobková

65 let	Marie Koucká Miroslav Trávníček
60 let	Pavlína Trávníčková Jindřich Skrbek Jaroslava Chlupáčová
50 let	Lenka Navrátilová Martina Urbánková Lada Hlavová

Do dalších let přejeme pevné zdraví a mnoho štěstí!

SŇATKY:

Michaela Svobodová a Jan Horáček

Přejeme jim dlouhý a spokojený společný život!

V POSLEDNÍCH TÝDNECH NÁS OPUSTILI:

Lidmila Ouhrabková

Tomáš Menšík

Pozůstalým rodinám vyjadřujeme upřímnou soustrast.

V rubrice „Společenská kronika“ můžeme publikovat pouze životní jubilea, sňatky a narození dětí, k jejichž uveřejnění byl obci dán písemný souhlas příslušné osoby. Souhlas rodinného příslušníka přichází v úvahu jen v případě, jedná-li se o narození dítěte. Nařizuje to zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů v platném znění. Telefonický souhlas není dostatečný, neboť jej nelze prokázat případné kontrole.

Květnové povstání v Chuchelně na Semilsku

Ze zápisů mého dědy Františka Holuba

Před 70 lety skončila druhá světová válka. Na samém jejím konci došlo k nejmasovějšímu vystoupení českého národa proti nacistickým okupantům. Povstání proti Němcům ale nezačalo 5. května 1945 v Praze, ale na českém venkově. Po povstání 1. května v Přerově, 2. května v Nymburce a Poděbradech vypuklo povstání v široké oblasti českého Podkrkonoší 3. května 1945, a to nejprve v obci Chuchelna pod horou Kozákovem na Semilsku.

Protože jsem rodákem z Chuchelny, znám trochu z vyprávění své maminky, prarodičů a obecní kroniky vývoj událostí v Chuchelně a okolí. Kromě toho jsem po smrti svého dědečka Františka Holuba (25. 10. 1895 – 23. 2. 1990) našel ve skříni jeho starý zápisník, ve kterém zachytil některé události z těch dramatických květnových dní.

Z chuchelské kroniky víme, že ve čtvrtek 3. května 1945 v ranních hodinách přijela do Chuchelny do místní továrny dvě německá vojenská auta, aby odvezla náklad kožených oděvů. Zde je přepadla skupina českých a ruských partyzánů pod velením tajemníka Jaroslava Kousala a majora Šalujeva, která po krátké přestřelce německé vojáky zajala. To se stalo podnětem k povstání celé obce. Ihned se činila obranná opatření. Občané začali kácet stromy a dělat zátarasy přes silnici, aby zabránili útoku německé posádky ze Semil. Mezi těmito lidmi byla i sestra mojí babičky, moje prateta Marie Opočenská, rozená Machačková (5. 5. 1907 – 26. 10. 1987) z Chuchelny čp. 35, která mi o těchto dramatických momentech kdysi vyprávěla. Od ní vím, že s ní kácela stromy i paní Marie Brychová. Bylo tam ještě několik mužů, ale jejich jména si již nepamatuji. Potom odešla skupina mužů na vrch Kozákov, kde odzbrojila německou hláskou službu a přitom ukořistila kromě jiných zbraní i dva kulomety. Obec obsadily povstalecké hlídky a do okolních vsí byly poslány spojky. Do Semil se vydal celý partyzánský oddíl, aby odzbrojil tamní početnou německou posádku.

Tolik stručně z kroniky. Ke mně ale nejsilněji promlouvají řádky starého sešitku, kde můj dědeček František Holub obyčejnou tužkou a kostrbatým písmem chalupníka a železničáře zachytil některé dnes již dávno zmizelé okamžiky z konce 2. světové války.

Dědův život by se dal vyjádřit v několika větách. Narodil se roku 1895 v hospodě v Pipicích, do obecné školy chodil do Smrčí, po mobilizaci se stal vojákem rakousko-uherské armády, na Ukrajině se dostal do ruského zajetí, kde strávil dva roky a konec války ho zastihl na italské frontě. V den návratu z války domů do Pipic mu zemřela matka. Už ji nezastihl naživu. Na počátku první republiky se v roce 1924 oženil s Miloslavou Machačkovou (26. 2. 1903 - 20. 11. 1987) z Chuchelny čp. 35 a spolu si koupili chalupu čp. 31 na samotě u vsi Lhota (Dolení Lhota) na severním úbočí Kozákova.

Tam je také zastihla druhá světová válka a květnové povstání. Když válka končila, táhlo dědovi již na padesát. Děda s babičkou měli dvě dcery (starší Hanu, později provdanou Havrdovou, dnes bydlíštěm na Komárově a mladší Drahuši, dnes Tomíčkovou, bytem v Chuchelně) a jednoho syna Miloslava (zemřel v roce 1978). V jeho chaloupce na samotě mezi lesy se občas scházeli ještě před začátkem povstání partyzáni a ve stodole měli schované nějaké zbraně a materiál.

Moje maminka Drahuše Tomíčková, rozená Holubová, mi vyprávěla, jak si jako malá holka pamatuje, jak partyzáni seděli u nich ve světnici a jak ruský partyzán

Vasilij Voronkov (tajemníkem obce Jaroslavem Kousalem a pekařem Hynkem Palasem zachráněný uprchlík z transportu smrti) jí říkal: "Něboj sa, děvčo, když pridu Němci, tak jich tímto 50 zabiju." V ruce držel granát.

O dalších událostech nechme ale již promluvit dědův zápisník: „*Pátek 4. května. Za šera jsem se pustil do Chuchelny, jak to tam vlastně vypadá. Všude je ještě ticho, kdo je doma, nevychází a kdo si není jistý, raději odešel do lesů lhotských. Silnice je zatarasena pokácenými stromy. Zašel jsem k Hynkovi Palasovi pro chleba a chvíli pohovořil o situaci a odcházím zase na Lhota. Žádný neví, co bude. K polednímu nové zprávy. Všeobecná kapitulace Německa, konec války. Ze Semil hlásí odevzdat zbraně. U chalupy potkávám ruské i naše partyzány a hlásím jim, co jsem slyšel. 'Nevěř,' říkají, 'není to pravda, nic o tom nevíme. Žádný zbraně nedáme.' Večer jdu na hlídku, přijíždí auto. 'Hledáme partyzány', hlásí, 'vezeme jim chleba a salám'. 'Já pro někoho dojdu a odnesu to'. Nedaleko mojí chalupy je v houští ukryto osobní auto. Je tu Plíva, Morávek, Šimek. Jdu rovnou tam a hlásím jim to. Šimek a Kyloušek šli se mnou a odnesli jsme chleba a salám do lhotské školy, partyzáni tam měli sklad. Zde jsme to předali tajemníkovi Jaroslavovi Kousalovi. Potom jdu zase na hlídku s Kousalem, hajným ze Lhoty (žil v hájovně, kterou dnes vlastní paní Jiřina Bohdalová – poznámka Jan Tomíček).*

Mezitím k nám přišli uprchlíci z Chuchelny. Za chvíli je jich tu plná světnice a přicházejí další. Chtějí nocleh, v Chuchelně to není jisté. Němci se prý stahují do Řík a prý jsou už někde u Slapu. Někteří Chucheláci spali ve stodole, ženy a děti většinou ve světnici (mezi těmito lidmi byla i moje prababička Marie Machačná i moje prateta Marie Opočenská, rozená Machačná, která mi to také vyprávěla – poznámka Jan Tomíček).

Po dvě noci jsme čekali, že nám z letadel shodí zbraně, ale marně.

Ráno se zdál být klid, tak všichni od nás odešli domů. To je již 5. května. Němci ale jsou prý již v Chuchelně, jdu do lesa mezi partyzány, jaká je situace. Část je shromážděna pod skalou, část odešla k Turnovu. Ruský partyzán major Šalujev dává rozkaz jednomu ruskému partyzánovi od kulometu. Jdu lesem k mojí chalupě. Vtom běží uprchlíci z Chuchelny a volají: 'Utíkejte, Němci táhnou ke Lhotům.' Vracím se do lesa, co začnou partyzáni, jaká je situace, zdali se postaví na odpor. Potkám hlídku, ptám se: 'Co budete dělat?' 'Musíme se ztratit, nedá se nic dělat, málo zbraní, málo munice.' Rusové již kulomet schovali a všechno utíká na druhou stranu. Pospíchám domů k rodině, utíkat nebudu. Slyším praskot automatů, Němci ostřelují lesy nad Chuchelnou.

Manželka i děti na mě již netrpělivě a se strachem čekali. Střelba se blíží, jsou asi pod lesem, za chvíli je máme tady. Pozoruji z besídky lesy kolem chalupy. Vtom se mihne několik postav na kraji lesa – Němci jsou zde. Obstupují moji chalupu. Nakazují dětem a ženě: 'Nic nesmíte mluvit, o ničem nevíte.' Vtom již praskají dveře pod ranami pažeb, spěchám proto otevřít. Němci se hrnou do síně. Míří automaty na prsa, křičí a nadávají. Hoch! Chápu, že máme dát ruce vzhůru. Lámou češtinu, ptají se na partyzány, jak je jich, našich a ruských, a kde komandant, velitel, gros partyzan. 'Nevím nic,' říkám, 'nikam ze stavení nejdu, hledím si svoji práci, nestarám se, kdo jde kolem chalupy.' 'Nechceš mluvit, ale ty budeš mluvit, ty sám partyzán.' Vtom velitel jim dává rozkaz, všechno se rozeběhlo po stavení, dva mě hlídají. Prohledávají všechno, od sklepa až na půdu, jarmary, postele, ale nic nenašli. Musím s nimi do stodoly,

pode mlat, na patro, sláma lítá dolů, ale zase nic. Chvilku se radí, hrozí mi, pak ale odcházejí. 'Máme vyhráno,' myslím si. Jdu do stavení.

Vtom třesky rány. Běžím k oknu. Němci se schovávají pod mez a pálí automaty k lesu. Střelba utichla. Němci běží k lesu, kde se shromáždili. Vtom jich běží několik ke stavení. 'Prchni,' křičí manželka. 'Nemohu, nenechám vás tady samotný,' a jdu Němcům vstříc. (Moje maminka Drahuše Tomíčková vzpomíná, jaká to byla hrůza, když Němci stáli proti nim se samopaly v ruce nejprve v síni a když se po střelbě vrátili podruhé a vykopli dveře, tak je nechali nastoupit s rukama nad hlavou před domem u cesty. Ještě ke všemu byl u nich na návštěvě dvouletý Ladíček Chaloupecký od sousedů. Jeho maminka, když zaslechla střelbu, si pro něho šla, ale Němci ji několikrát vrátili zpět, takže se s pláčem vždy vracela domů – poznámka J. T.).

Křičí něco po německu, jako skokem a marš, i kolbou mě častovali. Jdu rychleji, abych tomu ušel. Přicházím k houfu Němců, jejich velitel mi hrozí a nadává: 'Haupt švindler, partyzán!' Němci se rozestupují, vidím na zemi ležet oběť boje. Oldřich Koucký z Chuchelny. Obličej má zkrvácený, ani ho nemůžu poznat. U něho stojí Mrklas z Komárova (byl to jeden ze tří bratrů ze statku Mrklasových pod Komárovem, buď Josef, Milouš nebo Jarka, ale spíše jeden z prvních dvou, protože Jarka by byl asi příliš mladý. Pamatuje někdo, který z nich to byl? Dnes tuto usedlost vlastní Faltusovi – poznámka J. T.) a Slávek Koucký (byl z chalupy zahradníka Kouckého pod Zámčístěm. Říkalo se tam u Podzámeckých. Dle pamětníků byl asi v učení na zámečníka někde v Sudetech či Německu, proto uměl dobře německy. Všichni byli mladí chlapci, kteří s ostatními partyzány nebyli v kontaktu a chtěli bojovat na vlastní pěst. Proto děda předtím Němcům klidně tvrdil, že tam žádní partyzáni nejsou, protože věděl, že odcházejí ze lhoteckých lesů až za Kozákov. Nečekaná střelba ho proto zaskočila. – poznámka J. T.). Pomáháme jim ho odnést na palouk a pokládáme ho na zem. 'A ruce nahoru,' velí Němci s automaty proti nám. Vyslychají Kouckého, umí dobře německy. Chvilí se radí. Chtějí nás na místě zastřelit. Tu si to jejich velitel nějak rozmyslí a dává rozkaz k odchodu do Řík. Odnášíme zabitého Kouckého k chalupě souseda Huška (tato chaloupka stávala dole u lesa, později vyhořela a dnes na tomto místě má postaven nový dům pan Jiří Machačný, místostarosta obce, příbuzný pana Huška – poznámka J. T.), který musel přivést trakař, na který jsme naložili zabitého, a nastupujeme pochod do Řík. Střídáme se, jeden vždy veze Kouckého a druzí dva šlapeme vedle s rukama nahore.

(Paní Marie Plívová z Chuchelny mi vyprávěla, že k jejímu strýčkovi Petru Kouckému nad dědovou chalupou nad lesem pod kapličkou také v té době Němci přišli a celý dům prohledali – poznámka J. T.)

Přijeli jsme do Řík. Na dvoře továrny nákladní auta a všude plno Němců. Kouckého odnášíme s sebou do jedné tmavé přízemní místnosti a zde jsme ho museli položit na zem. Rozhlížíme se kolem. V jednom koutě stojí již několik osob. Poznávám pana doktora Patku ze Semil, ostatní neznám. Dle rozkazu se stavíme do druhého kouta a ruce vzhůru. Později vyslychají pana doktora Patku a další a odvádějí je pryč. 'Kam je asi vedou,' myslím si, 'pustí je, nebo je zastřelí?' Poslouchám, zda se neozvou výstřely. Bylo ale ticho. Jen nějaká auta venku rachotí. Po chvíli nějaký voják přistupuje ke Kouckému a něco mu německy říká. Koucký se obrací k nám a povídá, že za čtyři hodiny budeme zastřeleni. Loučím se v duchu se svojí rodinou a lituji těch mladých hochů vedle. Pozoruji vedle

stojícího Kouckého, slabě se usmívá. 'Hrdina,' myslím si. Opodál nás stojící tři mladí hoši se dali do pláče. Čas pomalu utíká, stmívá se, mám hlad a žízeň, od rána jsem nejedl. Za námi Němci chlastají pivo a baví se. Tu přichází nějaký důstojník a vyslýchá po německu Kouckého a ptá se, kdo byl zajat se zbraní v ruce a kdo beze zbraně. Pozoruji, že Koucký se za mě hodně přimlouvá. Mezitím již revoluční národní výbor za nás vyjednával (Mezi rukojmími byl 5. 5. 1945 zajat také vojenský velitel okresu štábní kapitán Havlík. V čele revolučního národního výboru semilského okresu, který byl ilegálně ustanoven ze členů čtyř politických stran – sociálních demokratů, komunistů, národních socialistů a lidovců již v roce 1944, stál národní socialista Wohlmuth – pozn. J. T.). Situace se obrací v náš prospěch. Němci nás propouštějí, Koucký a Mrklas byli puštěni až po mně. Spěchám k rodině. Mají velkou radost. Už mě ani nečekali. Nechtějí mě již nikam pustit.

Rusové rychle postupují, situace je dobrá. Němci prchají nebo se vzdávají. Nastává kapitulace Německa.

Holub František, železničář, Lhota 31!"

Zavírám zašlý dědův záznamník s historií starou sedmdesát let. Když přemýšlím nad dávnými událostmi zde zachycenými, rád bych zjistil, kdo byli všichni zde uvedení lidé. Pro mého dědu to byli jeho sousedé a známí, ale já už dnes o nich nic nevím. Proto prosím čtenáře Chucheláčku, zda neznali dědou připomenuté lidi. Děda například píše, že přijelo na Lhota auto s jídlem pro partyzány a tak děda řekl, že pro někoho dojde. A jmenuje Plívu, Morávka, Šimka a Kylouška, se kterými potom ty potraviny odnesli do lhotecké školy tajemníku Jaroslavu Kousalovi. Děda zde bohužel uvádí jen příjmení. Možná to byli příbuzní a předkové někoho z vás?

Dnes již jen nemnoho pamětníků nám může podat o těch pohnutých událostech svědectví. Většina hlavních aktérů těchto událostí není mezi námi. Dávno již odešel na věčnost statečný pekař Hynek Palas, neohrožený velitel chuchelských partyzánů Jaroslav Kousal a jistě již nežije ruský partyzán Voronkov, který Hynka Palase nazýval svým otcem a vděčně se k Palasovi hlásil i mnoho let po válce, kdy Palas byl u tehdejších mocipánů v nemilosti. V roce 1987 zemřela moje prateta Marie Opočenská i její sestra, moje babička, Miloslava Holubová a za tři roky nato, v roce 1990, i můj dědeček František Holub.

Dnes snad jen zapomenutý pomníček mladého dvaadvacetiletého Oldřicha Kouckého na okraji lesa nedaleko dědovy chalupy nám připomíná ty slavné i tragické události května 1945.

PhDr. Jan Tomíček

Ohlédnutí za koncem školního roku v mateřské škole

Jeden školní rok končí, druhý právě začíná. Některé děti z mateřské školy čeká 1. září změna. Nejstarší děti z malého oddělení přestoupí do velké třídy mateřské školy. Uvolní tak místo svým novým nejmladším kamarádům, kteří přijdou do MŠ zcela poprvé. Velká změna čeká především naše nejstarší svěřence. Před začátkem prázdnin jsme je slavnostně pasovali na školáky, a nyní v celkovém počtu osmi dětí nastupují do první třídy základní školy: Štěpán Andrlé, Michaela Háková, Eliška Havlíčková, Eliška Jarolímková, Zdeňka Pražáková, Klára Špidlenová, Vladimír Tomeš a Jakub Vojtíšek. Přejeme jim, aby se jim ve škole líbilo a dobře dařilo.

Konec školního roku jsme se snažili dětem zpestřit pořádáním různých akcí a především výletů. Nejdál jsme se vydali autobusem do Starých Hradů. V hradních a zámeckých prostorách jsme si prohlédli mnoho tisíc exponátů představujících život prostých lidí, měšťanů a šlechty z dob Františka Josefa I. a atraktivní nově vybudovanou „Dračí královskou komnatu“.

Snad ještě zajímavější se stala pro děti prohlídka zdejšího „Pohádkového sklepení“. Na děti v něm čekala spousta dalších pohádkových postav. Například rodinka starohradského obra, strašidelná čertovská domácnost, palác plný skřítků, lesní a ledové království. Se zájmem si děti prohlížely i „Pohádkovou půdu“ plnou čarodějnic a podivuhodných kouzlobabek s jejich prapodivně zařízenými příbytky. Jedna z nich, ta nejmladší a nejkrásnější, nás dokonce po celou dobu provázela.

Byla přísná a důrazná. Děti nejprve naučila náročné technice létání na košťatech, a potom je formou kladení otázek poučila o předmětech, které se dříve používaly, a to nejen k čarování. Součástí expozice Starých Hradů jsou i živá zvířata. V Čarodějně bestyjole jsme pozorovali drobnou havěť a potvůrky čarodějnic, a venku vznešené bílé pávy a několik druhů domácích zvířat.

Dobrodružné hry na kouzla a čarování jsou u našich dětí velice oblíbené. Občas se proto vracíme k dřívějším tradicím a oslavám. Letní slunovrat – svátek nastávajícího léta a Svatojánská noc, jako noc plná zázraků, se staly dobrou příležitostí. Den před svátkem Jana Křtitele jsme se společně vydali hledat „Svatojánský poklad“. Najít ho nebylo vůbec jednoduché. Nejprve se totiž musel dle legendy najít „květ zlatého kapradí“. Cestou si děti zahrály na babky kořenářky. Musely nasbírat devatero bylin (tzv. svatojánské koření), které je měly ochránit před škodlivými silami a zlem. Zábavnou formou se děti seznamovaly s názvy bylin a jejich účinky na různé naše bolístky. O Svatojánské noci mají byliny kouzelnou a léčivou moc, jejich síla podobně jako síla slunce vrcholí a posléze ubývá. Jako důstojná oslava slunovratu proběhlo taneční vystoupení našich dívek, které se uskutečnilo v Semilech v parku dr. Riegera. Pod vedením paní Kulichové zde vystupovalo i několik dalších tanečních skupinek dětí různých věkových kategorií.

Teplého slunečného dne jsme využili k dalšímu malému výletu, na který jsme se tentokrát vydali pro děti oblíbeným vlakem. Využili jsme tématu týdne „Voda a život kolem ní“ a za cíl jsme si vybrali spálovskou vodní elektrárnu. Děti zde měly možnost pozorovat i krásnou krajinu se soutokem řek Jizery s Kamenicí a zároveň se ve vodě příjemně osvěžit. Závěrečné čekání na autobus v Semilech jsme dětem zpestřili výtečnou zmrzlinou a pohráním si na dětském vybaveném hřišti Starého sídliště.

Netradičním zážitkem pro děti byla i jízda hasičským autem, kterým nás svezl pan Pokorný na farmu rodiny Pražákových. Děti byly nadšené nejen z dobrodružné jízdy, ale i ze spousty hospodářských zvířat a jejich roztomilých mláďat. S malinkými štěňátky si směly dokonce pohrát. Milým překvapením výletu bylo bohaté a chutné pohoštění, které pro nás všechny připravila paní Pražáková. Za krásný výlet rodině Pražákově i panu Pokornému moc děkujeme.

Oblíbenými jsou i výlety za pohádkou. Do KC Golf Semily jsme se vydali na atraktivní výpravné představení „Podivuhodný cirkus Dr. Tarzana“ a do MŠ Záhoří na vtipnou verzi loutkové pohádky „O perníkové chaloupce“. Nejkratší byla cesta jen o dvě poschodí výš za pohádkou „O Smolíčkovi“. A když poslední pohádce „O chytré princezně“, kterou jsme dětem sami zahráli, zazvonil zvonec, byl školnímu roku konec. S pohádkou jeden rok skončil a zároveň bychom si přáli, aby i ten další pohádkově začal.

Blanka Pekařová

Praha je krásná ...

... zpívá se v jedné staré písni Karla Hašlera. A zažili to i žáci naší školy na červnovém školním výletu. Po několika letech jsme se rozhodli na pedagogické radě, že vyrazíme na školní výlet do našeho hlavního města. Ten výlet měl především účel poznávací. To, aby žáci nenásilnou a zábavnou formou vstřebali nějaké informace o naší historii a dějinách. Využili jsme nabídky vzdělávací agentury Výuka Jinak!, která nám zajistila průvodce na prohlídku Pražského hradu. K tomu všemu jsme ještě připojili hodinovou plavbu po Vltavě s malým občerstvením. Zvolili jsme termín, časové posloupnosti, a pak už se jen dohodli s pořadateli na podrobnostech.

Ráno v 7 hodin 11. června jsme autobusem od školy vyrazili na toužebně očekávaný školní výlet. Aniž bychom si předem byli jistí, jak nám bude přát počasí, vybrali jsme správný den. Skutečně bylo hezky. Po krátké hygienické zastávce na čerpací stanici jsme do hlavního města vjeli před 9. hodinou. Ale Praha není jen krásná, ale dopravit se v ní z jednoho místa na druhé dá někdy hodně zabrat. A těch nervů! Zdálo se, že plánovanou plavbu po Vltavě nestihneme. Měli jsme objednanou menší loď, na které jsme měli být jediní pasažéři. Když jsme na náplavku u právnické fakulty s dvacetiminutovým zpožděním dorazili, zjistili jsme, že není nic ztraceno, i když naše objednaná loď tam nekotví. Plavební společnost pro nás vypravila loď velkou, kterou jsme měli sami pro sebe. V podpalubí pro nás bylo již připravené občerstvení, ke kterému žáci hned zasedli. Kapitán nám popřál šťastnou plavbu, odrazili jsme od břehu a z reproduktoru se ozvala tlumená hudba doprovázená slovem průvodce. Krátce po vyplutí žáci vyrazili na horní palubu, aby měli lepší výhled a začali prozkoumávat všechna přístupná zákoutí naší lodi. I když plavba trvala jen hodinu, bylo zajímavé prohlédnout si nejznámější část Prahy z hladiny Vltavy – od Karlova mostu po ostrov Štvanice.

Když jsme se rozloučili s personálem lodi, naše cesta pokračovala, teď již pěšky, po nábřeží kolem Rudolfina na Křižovnické náměstí. Odtamtud jsme se po Karlově mostě přesunuli na Malou stranu. Karlův most byl jako obvykle plný turistů, chvílemi jsme mezi nimi kličkovali jako zajíci po poli. Ale výhled z něho na panorama Pražského hradu je nádherný.

Žáky zaujaly sochy stojící na zábradlí mostu, výhledy na Vltavu a lodě, malíři a prodejci různých uměleckých předmětů. Z Malostranského náměstí jsme vystoupali Nerudovou ulicí až k Hradu. Odtud z výšky se žákům otevřel nádherný výhled na část hlavního města a Petřín s rozhlednou. A objevil se první problém. Kde hledat toalety? Jediné jsme objevili u katedrály. Skupina 13 statečných se hrdinně

probíla davy turistů a vrátila se k ostatním, kteří čekali na Hradčanském náměstí a kochali se pohledem na Prahu. U sochy prvního prezidenta T. G. Masaryka jsme se měli potkat s naší průvodkyní paní Krásnou. Opodál vyhrávala kapela podobného složení jako populární Patrola – Šlapeto. Žáci chvíli poslouchali jejich písně, až se žákyně 2. ročníku osmělily požádat muzikanty o to, zda by si s nimi nemohly zazpívat. Vybraly písničku Já, husárek malý. Nakonec zpívali úplně všichni žáci. Když se náměstím linuly tóny písně, lidé se zastavovali a v úžasu poslouchali, jak to dětem a muzikantům pěkně ladí. Nakonec děti sklidily velký potlesk přítomných a uznání samotných muzikantů. Já sám jsem z vystoupení bohužel viděl jen závěr (ale slyšel celé), opodál jsem s paní Krásnou na kamenném zábradlí podepisoval a platil průvodcovské služby. Zmohl jsem se jen před užaslou průvodkyní konstatovat: „Tak tohle jsou naše děti! Paráda, co? Těm to jde!“ A pýcha se nám všem dmula z prsou.

Za chvíli jsme se shromáždili uprostřed Hradčanského náměstí kolem paní průvodkyně. Ta dětem nejprve v krátkosti vyložila historii Pražského hradu, a pak následovaly pokyny jak společně chodit, aby se nikdo neztratil. První nádvoří jsme jen prošli, protože tam právě vládl čilý pracovní ruch, bylo totiž v rekonstrukci. Po projití a prohlédnutí druhého nádvoří s budovou klenotnice jsme stanuli před katedrálou sv. Víta. Žáci v úžasu upírali své zraky vzhůru k nebesům, kde končily špičky věží z průčelí chrámu. Uvnitř žáky zaujaly především barevné okenní vitráže a velikost prostoru samotného gotického chrámu. Průvodkyně zaujala pověstí o sv. Janu Nepomuckém. Ve Svatováclavské kapli viděli žáci stěny vyložené polodrahokamy i z našeho Kozákova. Pak následovala přestávka vyplněná návštěvou toalet a svačinou na schodech budovy Pražské kapituly.

Dále následovala prohlídka interiérů Starého královského paláce především s Vladislavským sálem a s přilehlým prostorem Zemského sněmu, kde jsou v prosklené vitrině kopie korunovačních klenotů. Pak naše kroky zaměřily do románské Baziliky sv. Jiří.

Možná nejzajímavějším objektem v prostoru Pražského hradu byla pro žáky Zlatá ulička. Nově zrekonstruovaná, opravená, přístupná i v místech, která byla dříve veřejnosti uzavřena. Na ochozu na hradbách nad domky ve Zlaté uličce žáci viděli vystavené např. staré zbraně, byli se podívat i ve vězení a v mučírňě. Někteří prohlídku vězení a mučírny absolvovali dvakrát. Žáci si samozřejmě prohlédli i interiéry některých malých domků „přilepených“ ke zdi hradního opevnění. Ještě před vstupem do Zlaté uličky se s námi paní průvodkyně rozloučila a popřála nám i žákům klidný konec školního roku a hezké prázdniny.

Po skončení prohlídky Pražského hradu jsme se příjemně unaveni a plni nových dojmů a zážitků přesunuli přes Hradčanské a Loretské náměstí na Pohořelec, kde bylo konečně v místních krámcích žákům umožněno utrácet svoje kapesné. Bez možnosti utratit kapesné by výlet nebyl výletem. Kupovaly se např. různé drobné suvenýry a upomínkové předměty a dárečky pro kamarády a rodiče. I zmrzlina byla. Jen klobása a pivo pro pana ředitele tam chyběly. Pak jsme se přesunuli ke stanovišti autobusu, který nás opět šťastně s jednou krátkou přestávkou, odpočaté a uvolněné žáky a vyčerpané učitele, dovezl po 18. hodině domů.

Mgr. Radmil Stínal, ředitel školy

Myslivecké sdružení Slap Chuchelna

Milí čtenáři, rozhodli jsme se představit vám na stránkách Chucheláčku naše Myslivecké sdružení Slap. Nejprve základní údaje o spolku. Sdružení má v současné době 12 členů a jednoho adepta. Naše honitba se rozkládá v katastru obce Chuchelna mezi Kozákovem a Jizerou pod Krkavčí skálou a má rozlohu 1150 ha. Hlavním úkolem myslivců je péče o přírodu a zvěř, která v naší honitbě žije. Je to zejména srnčí zvěř, zajáci, pernatá zvěř atd.

V letním období spravujeme či stavíme myslivecká zařízení, což jsou krmelce a myslivecké posedy, sloužící pro odlov zvěře, který je pro určitá období povolen zákonem. Na podzim pravidelně pořádáme hon na drobnou zvěř, na který zveme členy z okolních sdružení. Podílíme se na výsadbě a ochraně nového porostu.

Zabýváme se voliérovým odchovem bažantů, část z těchto odchovů potom vypouštíme do volné přírody. Snažíme se regulovat přemnoženou zvěř, např. prase divoké a zvěř škodící myslivosti, jako je třeba liška nebo kuna.

K výkonu práva myslivosti chováme lovecky upotřebitelné psy – norníky, retrievery, slídiče nebo teriéry, např. jezevčíky, labradorské retrievery, německého křepeláka a border teriéra. Všichni tito psi mají odpovídající myslivecké zkoušky a jejich držení nám ukládá zákon o myslivosti.

Jednou měsíčně se scházíme v myslivecké hájence Na Lomech, v zimních měsících nám azyl poskytuje obec ve své zasedací místnosti. Na těchto schůzkách projednáváme organizační záležitosti okolo chodu sdružení a nutných úkolů.

V posledních letech nám finančně pomáhá obec Chuchelna. Peníze od obce nám umožňují lepší údržbu a výstavbu mysliveckých zařízení, a také lepší péči o zvěř, pro kterou kupujeme léčiva proti různým nemocem a zrní na zimní měsíce. Velice za to děkujeme.

Také my se snažíme, a sice zapojením se do společenského života v obci. Největším naším úkolem je podílet se každoročně na přípravě spolkového posvícení.

Tomáš Bažant a Lukáš Babka

Úspěšný dosled

Volejbal – srpen 2015

Máme tady 3. číslo letošního Chucheláčku a tak je na nás, abychom zhodnotily, co se od minule kolem volejbalu událo.

Na jarním turnaji 13. června se v Chuchelně sešlo krásných 10 družstev, a tak se hrálo ve dvou skupinách po pěti. Skupinu A vyhrálo družstvo Nouzova a skupinu B družstvo Chuchelny. Ty se potom utkaly ve finále, kde zvítězilo družstvo Chuchelny, Nouzov obsadil druhé místo, třetí byli Sokolíci a čtvrtí Koudelníci z Kutné Hory. Turnaj se vydařil a všichni jsme si ho moc užili. Na místě je také poděkování Lence Pleštilové za jeho vzornou organizaci.

27. června se konal 2. ročník volejbalového turnaje o putovní pohár obce na Dlouhém. Při účasti osm družstev se nám podařilo, po urputném boji s místní omladinou, obhájit loňské prvenství a pohár jsme si odvezli. Vyhraný sud piva jsme nechali narazit a v družné zábavě s místními i přespolními ještě hezkou chvíli poseděli.

Druhý srpnový víkend proběhl, za příšerného vedra, tradiční turnaj ve Slané u Semil, kde se nám ale v posledních dvou letech moc nedaří. Takže se jméno Chuchelna se pro tento rok na poháru zase neobjeví.

A nakonec akce nejčerstvější. V pátek 14. srpna jsme uspořádali tradiční noční turnaj – Chuchelskou noční volejbalovou smeč, tentokrát o krásný broušený putovní pohár obce. Účast byla o něco menší než obvykle, protože některá z pozvaných družstev z různých důvodů nemohla přijet. Přece jenom vrcholí sezóna dovolených. Uvažovali jsme i o druhém chuchelském družstvu, ale na něj jsme nedali dohromady dost hráčů, a tak si někteří z nás bohužel nezahráli.

Vedro v podvečerních hodinách nebylo tak úmorné, a tak bylo na kurtech docela příjemně. Nakonec hrálo šest družstev, systémem každý s každým.

Chuchelna obhájila loňské první místo, druhý skončil Nouzov, na 3. místě družstvo Sekery, 4. – Bozkov, 5. – Hej kámo, a 6. – To bude těžký.

Děkujeme za podporu a povzbuzování fanouškům, kteří s námi vydrželi až do pozdních hodin, a rádi bychom také poděkovali Klaudivii a Lubošovi Hrubým za zázemí a pomoc, kterou nám při turnajích poskytují.

Za volejbalové nadšence Jitka Šindelářová a Ivana Pavlatová

DEPEŠE NÁMĚSTKA SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Vážení spoluobčané a čtenáři čtvrtletníku Chucheláček, opětovně jsem byl pověřen k tomu, abych Vás informoval o dění v našem hasičském sboru za uplynulé čtvrtletí. Věnujte mi prosím pár minut svého drahocenného času, abych Vás mohl seznámit s činností našeho sboru.

Poté, co se nám podařilo společnými silami úspěšně uspořádat Chuchelskou pouť a následně reprezentovat naši obec v krajském kole soutěže Vesnice roku, se náš kolektiv vrhl do plánování pochodu mladých hasičů, organizování a uskutečnění hasičského soustředění, plánování hasičské soutěže OSH „O dráčka Soptíka“, a v neposlední řadě se naši mladí hasiči zúčastnili zbývajících předprázdninových soutěží v požárním sportu.

Dle chronologie jsme tedy nejprve dokončili jarní část požárního sportu účastí na soutěžích „O hrad Frýdštejn“ (13. 6.) a v Mříčné (20. 6.). Na obou soutěžích naši mladí hasiči podali kvalitní výkony a byla z toho pódiová umístění, přičemž na frýdštejnské soutěži z toho bylo 2. a 5. a v Mříčné 1. a 4. místo.

Družstvo mladých hasičů Chuchelna po vítězství na soutěži v Mříčné

Abychom se před prázdninami s našimi dětmi rozloučili, uspořádali jsme 27. 6. pochod mladých hasičů Hruboskalskem, kde jsme navštívili skalní městečko, zámek Hrubá Skála, hrad Valdštejn, a následně se vrátili směr Sedmihorky. Oproti loňskému roku jsme volili jinou trasu, aby dětem pochod nezevšedněl a někteří mohli poznat i nová místa na výlet. Celý pochod jsme zakončili odpoledním opékáním buřtů, hraním her a aktivní sklizní jahod. Některé děti jsme odváželi až v podvečerních hodinách, a to proto, že se jim stále nechtělo domů.

Na začátku měsíce července jsme se sešli za účelem předběžného naplánování soustředění mladých hasičů v Desné u Tanvaldu a hasičské soutěže mladých hasičů, která se uskuteční v neděli 13. 9. v prostorách místního multifunkčního areálu. Na tuto soutěž, které se zúčastní 30 až 35 družstev, jste srdečně zváni. PŘIJĎTE PODPOŘIT NAŠE MLADÉ HASIČSKÉ NADĚJE!!!

O druhém srpnovém víkendu však započala dětmi toužebně očekávaná událost, na kterou se velmi těšili, a již nemohlo být nic jiného, než dětské soustředění. Soustředění je u našich dětí velmi oblíbeno, a tak jsme se po jejich konzistentním nátlaku rozhodli jej o jeden den prodloužit oproti loňskému roku. O soustředění se budete moci více dočíst

v samém závěru tohoto článku. Soustředění Vám blíže přiblíží sestra hasička Veronika Hajná. Dovolte mi však, abych zde zmínil to, že před odjezdem ze soustředění naše děti začaly spřádat plány a následně se pokoušely o získání příslibu, jehož obsahem bylo prodloužení soustředění v příštím roce na sedm dní. V takovýchto situacích může být člověk vážně rád a cítí příjemné teplo na srdci, že jsou děti již nyní natěšené na příští rok a připadá jim soustředění tak krátké. ☺

Musím zde zmínit i informace týkající se základní podstaty hasičské problematiky, kterou je bezesporu protipožární zabezpečení obce. V uplynulém období vyjížděli naši dobrovolníci k několika případům, z nichž můžeme zmínit například polom stromového porostu na návsi, požár osobního vozidla na Bačově, či požár travního porostu po zásahu bleskem na Veverce. Naše zásahové družstvo tedy mělo aktivit v poslední době více než dost. A to se naše družstvo v srpnu ještě zúčastnilo hasičského cvičení – dálková doprava vody na požářiště.

A co plánujeme v následujících měsících? Uspořádat již zmíněnou soutěž mladých hasičů seriálu OSH „O pohár dráčka Soptíka“, dokončit celý kalendářní seriál požárního sportu, dále pak uskutečnit závěrečné posezonní přespání mladých hasičů, podílet se na spolupořádání spolkového posvícení a uspořádat kromě dalších aktivit i „Hasičskej maškarák“. Na všechny, zde vyjmenované, společenské události vás tímto srdečně zveme (krom přespání ☺). V první řadě však budeme i nadále udržovat protipožární zabezpečení obce!

EXPRES REKOMANDO REFERENTKY MLÁDEŽE ZE SOUSTŘEDĚNÍ MLADÝCH HASIČŮ

Konečně nastal okamžik, na který jsme se těšili celé prázdniny, a 15. srpna v dopoledních hodinách jsme vyrazili vlakem ze Železného Brodu směr Tanvald a dále směr Desná.

Ubytování jsme měli zajištěné ve skautské chatě Prosek. Chata skýtala zařízenou kuchyň, místnost na ping pong, společenskou místnost, dvě koupelny, pět toalet a tři veliké spací ložnice v prvním patře.

Momentky z hasičského soustředění – děvčata řadí ☺

Na soustředění s námi jelo 17 dětí a 8 dospělých. Trenéři Monča, Ája, já, David, Lukáš, a dále zdravotnice Káťa Lejsková, kuchařka Dáša Dufková, pomocník kuchařky Ríša Ullrich. Vše bylo naplánováno ke spokojenosti dětí a rodičů. Katka ošetřila jen pár škrábanců a píchnutí od obtížného, pesticidy napuštěného hmyzu, a pomáhala se zabavením dětí. Dáša si pro nás připravila vynikající jídelníček a uvařila nám knedlo- (housko- i bramboro-) zelo, vepřové, upekla 85 palačinek s marmeládou a ochuceným tvarohem, milované špagety, tousty, gulášovku, housky se šunkou, ovoce a zeleninu. Maminky nám napekly různé dobroty, které jsme pojídali celé soustředění. Ríša vždy a ochotně loupal cibuli, vynášel odpadky a dělal veškerou podporu, kterou byl ostatními členy soustředění pověřen. PALEC NAHORU! A my trenéři?

Hlavním úkolem soustředění bylo naučit děti disciplínám, které proběhnou během zářijové soutěže v Chuchelně. Mezi tyto disciplíny patří uzlování, děti musí umět uvázat pět uzlů (lodní, tesařský, plochá smyčka, úvaz na proudnici, zkracovačka), potom práce s mapou a buzolou, děti musí umět zorientovat mapu, změřit azimut určeného bodu pomocí buzoly a naučit se 25 topografických značek, dále musí umět překonat překážku po vodorovném laně – jako lenochod. Tímto děkuji sokolům za půjčení lana. ☺ Tyto disciplíny jsme prokládali různými hrami (vybíjená, volejbal) a soutěžemi (hledej a splň úkol, hledej v chatě barevné kartičky) a pingpongovým turnajem jednotlivců. Na pokojích jsme s dětmi hráli karetní hru UNO, žolíky, autobus, deskovou hru PiatnikActivity 2, karetní hru s tematikou traktorů a další různé deskové hry.

Fotografie pořízené po dokončení disciplíny zdolání lanové překážky

Každý den měly děti i své povinnosti. Dvakrát denně se bodoval úklid pokojů, byly rozepsány služby na mytí nádobí a zametání kuchyně a chodby, a to třikrát denně – po snídani, po obědě, po večeři. Ráno byl budíček v osm hodin, hygiena, rozcvička – starší běhali až na Souš, snídanež, úklid pokojů, učení vázání uzlů, práce s mapou, svačinka, aktivity, oběd, polední klid, hry venku, svačinka, učení, večeře, hygiena, příprava na večerku a v deset večerka. Tak jak to má být. Také jsme opékali buřty a Míla Dufek nám zahrál na kytaru u ohně a všichni jsme si zazpívali. Na dívčím pokoji se denně konal kadeřnický salon a všichni jsme nosili různé účesy, včetně Davida, Lukáše i Vojty (palmičky, drdoly, culíky, copy) nejvíce se líbil rybí cop Martinky Koucké. Také jsme nezapomněli na večerní čtení strašidelných pohádek v podání Monči.

Poslední večer jsme dětem uspořádali stezku odvahy. Děti na stezce mohl překvapit duch, hejkal, kostlivec, polednice, lekal a pán se psem. Cestou je doprovázely rozsvícené kahánky, které určovaly směr, kterým měli projít. Na konci stezky musely děti zajít do staré kůlny na dříví a na špalku se podepsat. Dilema bylo – bude někdo strašit v té kůlně?! Já tam nepůjdu..., já se bojím ..., a musím tam jít?!

Momentka pořizená během „volejbalu“

Poté však již přišel den odjezdu. Pršelo již od časných ranních hodin, a tak jsme se věnovali balení, úklidu a hráli kolektivní pingpongovou obíhačku. Po obědě jsme sepsali bodování všech her, soutěží a disciplín a vyhodnotili vítěze. Každý si odnesl pytlík s dobrotami a menšími cenami. Děti dostaly ještě do batohu malou svačinku na cestu a hurá k vlaku. Do Železného Brodu jsme se dostali před pátou hodinou, kde na děti čekali rodiče. Chvilí jsme si ještě na nádraží povídali, ale jelikož hodně pršelo, každý následně nasedl do auta a děti se (doufám, že s velkými zážitky) vracely domů☺.

Kolektivní fotografie mladých hasičů ze soustředění v Desné u Tanvaldu

Za SDH Chuchelna sestra Veronika Hajná a bratr David Hošek
SPORTU ZDAR A HASIČINĚ ZVLÁŠŤ!!!

SOKOL LETEM SVĚTEM

Léto už se s námi sice pomalu končí, ale musíme ho pochválit – bylo opravdu krásné a dlouhé. Děti využily své zasloužené týdny volna lenošením u vody a stejně jsme na tom byli i my, sokolové. Odpočinek jsme potřebovali jako sůl, však jsme se za poslední rok vůbec nezastavili – nejdříve náš čas do poslední minuty vyplnila kompletní rekonstrukce sokolovny, pak následovala dlouhá zimní sezóna na vleku Kozákův, na jaře pak divadlo a přípravy na pouť... no letos jsme si ten letní odpočinek opravdu zasloužili. Mimochodem co se týká „nové“ sokolovny, tak jsme moc rádi, že nezahálí, a je denně využívána všemi chucheláky pro různé sportovní i kulturní akce.

Již zmíněná pouť je pro celou obec největší událostí roku, na jejím chodu se podílí spousta lidí napříč všemi chuchelskými spolky. Přípravami stráví hodiny a hodiny, a to vše pro radost ostatních. Jako každý rok jsme my ženy vlastnoručně vyráběly papírové růže do střelnice a sháněly drobné dárky do „rybiček“ (+ ty zručnější z nás ušily přes 100 látkových rybiček, které si pak děti po vylovení mohly pomalovat).

Holky Martinky se pod vedením Martiny Musílkové scházely několik týdnů před poutí a vytvářely ozdoby z bižuterie – náušnice, náhrdelníky, přívěsky apod. Tyto krásné šperky si pak navíc i samy na pouti prodávaly, což chtělo spoustu odvahy. Ale vyplatilo se – prodaly úplně všechno a za to patří díky vám všem, kteří jste si jejich výrobky zakoupili (inu kdo by odolal?).

Za vydělané peníze si pak pořídily na cvičení tzv. slackline (gumu na trénování rovnováhy). Tu si už dokonce stihly před prázdninami vyzkoušet, jak můžete vidět na fotce. Příští rok by nám mohly na pouti předvést nějaké vystoupení – to by byl zážitek!

Na pouti jsme kromě střelnice, rybiček a mašinky provozovali i stánek s občerstvením, kde jsme nabízeli různé nápoje a z jídel tradiční (a skvělé) Čínsko – chuchelské nudle a také úplnou novinku: bramborové spirály. Ty i přes horké počasí šly hodně na odbyt, za což jsme moc rádi, a určitě je na příští pouť opět připravíme. Součástí našeho stánku byl jako každý rok i koktejl bar Pepy Hlubučka, který byl díky výborným drinkům a nekonečné zásobě ledu neustále v obležení.

O běh pouti se sice stará spousta lidí, ale největší díky patří jednomu z nás – našemu starostovi Tomáši Šimkovi, který nejenže vzkřísil tuto chuchelskou tradici, ale také pokaždé zařizuje doprovodný kulturní program, ozvučení, propagaci atd... No nemá to jednoduché, ale i díky němu je Chuchelská pouť vyhlášená široko daleko a je dávana za vzor okolním vesnicím a městům (včetně Semil)! Letos se konala popáté, tak doufejme, že všem vydrží elán, aby se konala ještě hodně let.

Holky Martinky se za pilnou práci na pouti odměnily nejen slacklinou, ale i dvěma výlety.

Prvním byl výlet na kolech do Záhoří na zákusky a druhým byla cesta za pokladem zakončená táborákem, kterým se před prázdninami společně rozloučily. Tuto bezvadnou a akční partu Martinek si můžete prohlédnout na přiložených fotkách.

Po prázdninách se opět rozjede pravidelné cvičení v sokolovně. Budeme rádi, když se k nám přidáte, cvičí ženy, dívky, muži, chlapci, malé děti, začínající volejbalisté... Zkrátka každý si může vybrat.

PLÁNOVANÉ AKCE

Taneční pro dospělé – kromě pokračujících pro pokročilé plánujeme i taneční pro začátečníky. Lekce by probíhaly v neděli cca od 16 hodin (bude upřesněno) a začalo by se koncem září, vedení by se ujala naše osvědčená (a výborná) taneční mistryně Ilona Šulcová z taneční školy ILMA Turnov. Taneční pro začátečníky se však budou konat pouze v případě dostatečného počtu párů, proto neváhejte a pojdte do toho. Přihlášení i další informace podává p. Vladimír Tomeš, tel. 723 848 570, termín přihlášek je 20. 9.

Spolkové posvícení – v sobotu 26. 9. se na vás spolu s myslivci a hasiči budeme těšit, přijďte se dobře najíst a posedět si u kávy a mnoha moučníků ☺

Vejšlapník – v sobotu 3. 10. odjezd autobusem směr východní Krkonoše (Rýchory), nocleh na Pomezních Boudách a druhý den po túře autobusem zpět domů. Bližší informace najdete na vývěsce a kabelovce. Vezměte kamarády a pojdte se pokochat krásami našich nejbližších hor.

Divadlo – plánujeme podzimní divadelní představení pro dospělé, bližší informace se vás dozvíte.

Přejeme vám hezké babí léto.

Za TJ Sokol sestry Magda Ceé, Jana Vocolková a Markéta Tomšová

Malé ohlédnutí a porovnání se současností

Vážení spoluobčané, nechce se tomu věřit, ale je tomu již plných 30 let, co poslední stavebníci doosídlili chuchelské sídliště. V té době nestály nikde ploty, téměř nikdo neměl elektrické ani motorové ruční nářadí, vyjma vrtaček, nebyly sekačky a křoviňáky a myslím, že v žádném domě nebyl pes. Kromě toho, že občas někdo navečer naklepával kosu, tu byl klid a idyla, kterou narušovaly jen naše hrající si děti, což je ale příjemné a nezbytné.

Hodně se toho změnilo. Vyrostly živé ploty, které dalece překračují pozemky majitelů a působí problémy v daleko hustším silničním provozu. Auta se nemohou mnohde vyhnout, kde to bylo dříve běžné, v místě křižovatky je podstatně horší viditelnost. To, co se dříve bezhlučně pokosilo kosou, na to se dnes v třínedělních cyklech vyráží se sekačkami a křoviňáky, v sídlišti plném důchodců nejlépe v sobotu nebo v neděli odpoledne. Podobně se pracuje i s motorovými pilami a rozbrušovačkami. Toto jsou činnosti nutné, které jsou pro chod domu nezbytné, jenom by se mohly, pokud možno, provádět mimo víkendy.

Zvláštní kapitolou jsou pejsci, kterých tu máme minimálně 10. Jejich majitelé si je opatřili pro radost, zábavu, ale hlavně z lásky k němé tváři. Bohužel často zapomněli, že i pro čtyřnohého miláčka je třeba vybudovat uzavřený výběh a nenechat ho jen tak pobíhat. Zapomněli i na to, že pejska je nutno venčit, ale ne způsobem „všude jinde, jen u nás doma ne“. Mállokterý soused totiž tuto teorii pochopí, šlápne-li před vchodem nebo před garáží do roztomilého exkrementu. Stejně tak je mállokdo, kromě majitele, nadšený z toho, jak nám ten pejsáček krásně štěká, a to především, pokud se tak děje brzy ráno nebo pozdě večer, či v noci. Většinou nepomůže ani argument „jsme přece na vesnici, on hlídá“.

Také nám tu vznikají místa, kudy se děti a někdy i dospělí bojí chodit, neboť někteří majitelé mají své hlídače tak razantní, že na každého vystartují, a pokud jim plot nezabrání, tak jej obtěžují, pokoušou, případně sundají z kola. Naštěstí se zatím nic vážného nestalo, ale pokud by ano, byl by argument „on to ještě nikdy neudělal“ poněkud chabý.

Patřím k lidem, kteří psa nemají. Uvědomuji si totiž, že to není otázka „dát mu nažrat“, ale je potřeba ho přiměřeně vycvičit, a také se mu věnovat. Jsem přesvědčen o tom, že část majitelů zůstane, bohužel, jen u toho žrádla. Ač jsem odpůrcem všelikých vyhlášek a nařízení, nabízí se otázka, zda nejsou nakonec nezbytné.

Všechny problémy, které jsem nastínil, jsme si vybudovali svépomocí. K jejich odstranění by stačilo tak málo – ohleduplnost a ukázněnost. Tento článku jsem napsal pod dojmem toho, kdy během jednoho týdne ten samý pes 3x vystartoval na moje vnoučata, a nakonec vnuka kousl a shodil jej z kola. Přitom je to pes, který nikdy nic neudělá.

Bohumil Krunčík

Vysokorychlostní bezdrátový internet

...internetové připojení
pro všechny.

NETAIR
INTERNET SERVICE PROVIDER

INTERNET

WEBHOSTING

SERVERHOSTING

HARDWARE

www.netair.cz

Tel.: +420 604 553 444
Jablonec nad Jizerou 364

Užijte si rychlejší internet
za **skvělé ceny**

Cena za aktivaci
od **1 Kč***

Možnost výběru z více tarifů. Změna tarifu zdarma.
Tarify jsou určeny pro oblast **Chuchelna**.

Tarif:	Download / upload	Limit - FUP	Cena s DPH
M2	10/2 Mbit	neomezeně	195,-
M4	20/4 Mbit	neomezeně	295,-
M8	30/6 Mbit	neomezeně	399,-
M16	40/10 Mbit	neomezeně	575,-

* při podepsání smlouvy na 24 měsíců

Ceny jsou s 21% DPH